

Nogle institutioner forventes ikke at blive omfattet af denne lov. Dette gælder de arkiver, biblioteker og museer under Kulturministeriet, som i dag har status som sektorforskningsinstitutioner. Selv om forskningen er en væsentlig opgave for disse institutioner, er de undtaget, fordi de har andre hovedopgaver. Jeg kan oplyse, at kulturministeren i den kommende tid vil fremsætte lovforslag, hvor der vil blive fastsat retningslinjer for forskningen på disse institutioner, som svarer til retningslinjerne i dette lovforslag.

Der vil herefter være tre typer statslige forskningsinstitutioner, nemlig de højere uddannelsesinstitutioner, sektorforskningsinstitutioner samt arkiver, biblioteker, museer og lignende. Det er vigtigt, at forskningen på disse tre typer institutioner sikres ensartede rammebetingelser. Dette er bl.a. afgørende for rekrutteringen til og mobiliteten mellem de statslige forskningsinstitutioner.

Skriftlig redegørelse

Redegørelse af 1/11 1995 om det nordiske samarbejde.

(Redegørelse nr. R 2).

Ministeren for nordisk samarbejde (Marianne Jelved):

Et år er gået, siden Finland, Norge og Sverige traf beslutning om deres fremtidige tilknytning til Den Europæiske Union. Finland og Sverige bestemte sig for medlemskab, mens Norge besluttede sig for alene at lade sit forhold til Unionen regulere via tilslutningen til det indre marked i EØS-aftalen.

Siden da har det været de nordiske regeringers og parlamentarikers fælles ambition at tilpasse det nordiske samarbejde til denne nye situation, at videreudvikle vores regionale samarbejde på en måde, der på samme tid styrker det nordiske værdi- og kulturfællesskab og placerer Norden centralt i den europæiske udvikling, og at skabe et styrket, mere slagkraftigt og indflydelsesrigt nordisk samarbejde.

Vi er under det danske formandskab nået langt i tilpasningen af samarbejdet. Det billede, der i dag tegner sig af det nordiske samarbejdes fremtidige form og indhold, lover godt.

På Nordisk Råds session i Reykjavik i marts i år var der enighed om mål, prioriteringer og

hovedtrækkene i de forslag, der blev fremlagt af den fælles reformgruppe. Rapporten var en klar politisk markering af ønsket om et fortsat og styrket nordisk samarbejde, men tilpasset nye vilkår.

Samarbejdet skal fremover være båret af tre »søjler«:

- Det interne nordiske samarbejde, som vi har kendt det gennem mange år, men strammet op, effektiviseret og prioriteret i forhold til den ny situation.
- Europæiske spørgsmål af betydning for det nordiske samarbejde.
- Samarbejdet med Nordens nærområder, dvs. de baltiske lande, Skt. Petersborg og Nordvestrusland, Barentsregionen, Kaliningrad og senest også det arktiske område.

En effektivisering af samarbejdet kræver, at vi forstår at prioritere. Den gennemgående ledetråd ved prioriteringen både på regeringssiden og parlamentarikersiden er den såkaldte nordiske nytte. Nordisk nytte indebærer, at vi koncentrerer os om opgaver,

- som ellers skulle være løst i nationalt regi, men hvor påviselige positive resultater opnås gennem fælles nordiske løsninger;
- som manifesterer og udvikler nordisk samhørighed;
- som øger den nordiske kompetence og konkurrenceevne.

Hvad angår samarbejdets form, er grundlaget for nye organisations- og samarbejdsformer i Nordisk Råd lagt med vedtagelsen af den ny Helsingforsaftale på den ekstraordinære session i København i september i år. Nøgleordene er et styrket præsidium og en udvalgsstruktur bygget op om de tre søjler i samarbejdet.

Den ny Helsingforsaftale vil i nær fremtid blive godkendt af landene, således at den kan træde i kraft ved årsskiftet. Fra regeringssiden ser vi frem til samarbejdet med det nye Nordisk Råd.

Danmark overtog formandskabet på minister-rådssiden på sessionen i Reykjavik. Hovedoverskriften for det danske formandskab – som løber frem til årsskiftet – er at sikre fremdriften i reformprocessen. Denne opgave har vi helt konkret grebet an ved at udarbejde en plan for samtlige reformforslag i rapporten »Nordisk samarbejde i en ny tid« med angivelse af opfølgningsinitiativer og tidsfrister.